

د امام اعظم وصیتونہ

تالیف

مولانا عاشق الہی شہر بلندی

ژباړونکی

مولوی عبدالہادی (حماد)

Ketabton.com

احمد شاہی کتب خانہ

کابل بازار کندهار

تلیفون: 0700321479

د تعلیم الاسلام راډیو ویب پانی له خوا:

www.TaleemulIslam-Radio.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

دامام اعظم (رحمة الله عليه) وصيتونه

مؤلف : مولانا عاشق الہی شہر بلندی
ژباړونکی : مولوي عبدالهادي (حماد)

د تعلیم الاسلام راډیو ویب پانه له خوا:

www.TaleemulIslam-Radio.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾

د مرتب خو خبری

الحمد لله رب العالمين ، والصلوة والسلام على سيدنا اكرم الاولين والآخرين ، وعلى آله واصحابه هداة الحق وناصرى الدين المتين ، وعلى من اتبعهم باحسان الى يوم الدين وخذوا حذوهم فى استذكار اثار نبويه الامين ، اوصوا واستوصوا وتواصوا بالحق والصبر فى كل وقت وحين

دريښتنى ښکلا او واقعيت دستروا کمن په گلورين نامه ددې ليکني او ترتيب څخه وړاندي څښتن تعالى ﷻ ته اړبنده د په گوته سوي بشریت د ځلانده اولوی امام حضرت امام ابوحنيفه (رحمة الله عليه) دغه وصيت د ژباړي سره مل ليکلی وو چي ده مبارک ونوموتی عالم حضرت يوسف بن خالد سمتي (رحمة الله عليه) ته فرمایلی وو نوموړي ژباړه د اصل ترڅنگ په (ماهنامه البلاغ کراچی) کښي ونشرته و سپارل سوه دغه وصيتونه زما مرشد سپېڅلي شيخ الحديث (بقية السلف حجة الخلف) مولانا محمد زکريا صاحب کاندهلوي ثم مهاجر مدني دأمت برکاتهم العالیه په خپل مجلس کښي توری په توري واورول او ډیر يې خوښ وگڼل بيا يې په خپل شخصي لگښت د پنځو زرو د چاپ پرېکړه وکړه ددې بهير سره مل پرېکړه وسوه چي دامام ابوحنيفه (رحمة الله عليه) دوه نور وصيتونه چي ونورو شاگردانو ته يې فرمایلي دي هم نشر

سي دلتون وروسته د (الاشباه والنظائر) نومي کتاب په پای کښي
يو وصيت وموندل سو چي قاضي القضاة حضرت امام ابو يوسف
(رحمة الله عليه) ته يې فرمايلي دي خوله بده مرغه ددې ليکني
ترلوستني وروسته ځيني ځايونه چاپي غلطيانې مخي ته راغلي
چي ځيني ځايونه يې دمسخي او تحريف ويره وه بياهم ددوهمي
نسخې لته روانه ده ترداسي بريده چي په دوونورو کتابونو کښي
چي په نامه د (مناقب امام اعظم رح) او (حسن التقاضي) هم پيدا
سوه په نوموړو دوونسخو کښي هم دصحت له پلوه پياوړي نسخه
ترتيب سوه اودمحاورې سره وژباړل سوه دعاجزبنده په ذهن کښي
يوڅه راوړاندي سوه چي هغه دامام صاحب (رحمة الله عليه)
دوصيت څخه چي خپل زوی ته يې کړی دی عبارت دی ددغه
وصيت لته يې پيل کړه چي په نتيجه کښي الحمد لله دغه نسخه هم
پيداسوه. هم داډول په (مناقب امام اعظم رح) کښي دقاضي
ابوعصمة، نوح بن ابي مريم مروزي (رحمة الله عليه) په نامه يې هم
يو وصيت ترنظر تيرسو چي په قضائي چارو پوری اړه لري يو بل
وصيت چي امام صاحب (رحمة الله عليه) وخپلو مخورو شاگردانو
ته فرمايلي دي هم لاسته راغلي عاجزبنده دغه ټول وصيتونه
دمحاورې ترڅنگ وژباړل اودحضرت اقدس مرشدي دامت برکاته
په حضور کښي يې وړاندي کړل حضرت والا دغه ټول وصيتونه
ديو ټولگي په ډول دنشر او طبعي امر وکړی او د (وصايا امام
اعظم) په نامه يې ونومول اوددغه پنځو وصيتونو لړۍ جاري سوه

جي دکتونکو په لاسو کښي ترسترگو کيږي چي ترتيب يې په
لاندي ډول دی

لومړی وصيت: دامام ابويوسف (رحمة الله عليه) په نامه دی .
دوهم وصيت: دامام يوسف بن خالد سمتي (رحمة الله عليه) په
نامه دی .

درېم وصيت: دحماد بن ابي حنيفه (رحمة الله عليه) په نامه دی .
څلورم وصيت: دابوعصمة نوح بن ابي مريم (رحمة الله عليه) په
نامه دی .

پنځم وصيت: دامام اعظم (رحمة الله عليه) دمخورو اومشهورو
شاگردانو په نامه دی .

دامام اعظم (رحمة الله عليه) دځينو شاگردانو احوال:

حضرت امام ابويوسف (رحمة الله عليه)

حضرت امام ابويوسف (رحمة الله عليه) دامام صاحب (رحمة الله
عليه) ترټولو مشهور شاگرد وو چي پر حديثو اوفقه شريفه باندي
په پوره ډول برلاسی وو، حضرت امام احمد بن حنبل (رحمة الله
عليه) هم دده دشاگردانو څخه دی، اونوموړی (رحمة الله عليه)
دامام ابويوسف (رحمة الله عليه) څخه تر درو کالو پوري زده کړي
کړي دي، امام ابويوسف (رحمة الله عليه) نه يوازی چي قاضي وو
بلکي قاضي القضاة هم وو اوپه دغه لقب باندي دی مبارک ترټولو
وراندي مشهور سوی دی، اودعباسي خليفگانو په لړ کښي يې د
مهدی، هادی، اوهارون الرشيد دواکمنيو پرمهال دقضا چوپړ

ترسره کړی دی اودسنة هجري ۱۲۲ قمری څخه نیولی بیا دژوند
دپای ترشیبو پوري قاضی وو .

امام ابویوسف (رحمة الله عليه) دامام اعظم (رحمة الله عليه)
وخدمت ته اوولس کاله دپایبندی سره مل په مسلسل ډول
حاضری ورکړی ده آن ترده چې یو وخت یې زوی وفات سوی وو .
بیا هم ده مبارک پدې موخه چې دامام اعظم (رحمة الله عليه)
مجلس ځینی ناغه نسي دخپل زوی په دفن کښي اشتراک ونه کړی
اودخپل زوی تکفین اوتجهیز یې دوستانو ، قریبانو ،
اوهمسایگانو ته پرېښودی اوخپله دامام اعظم (رحمة الله عليه)
په مجلس کښي حاضر سو ، حضرت امام ابوحنيفة (رحمة الله عليه)
نه یوازي چې امام ابو یوسف (رحمة الله عليه) ته پوهه وربخښلی
وه بلکه مالي مرستي یې هم ورسره کولی ، دداؤد بن رشید ویناده
چې وایي : که چیري دامام اعظم (رحمة الله عليه) یوازي امام
ابویوسف (رحمة الله عليه) شاگرد وای بیا هم دده دویار لپاره دایو
شاگرد بس وو ، اوکه دامام ابویوسف (رحمة الله عليه) علمي خبرو
ته وکتل سي څرگندیږي چې نوموړی دپوهي دریاب دی اوپه لپو
اوبه ځینی اخستل کیږي ، حدیث ، فقه ، اوکلام ترټولو زیات دده
په وړاندي وه ، یوځل امام ابویوسف (رحمة الله عليه) ناروغ وو
دپوښتني په موخه امام اعظم (رحمة الله عليه) ورته تشریف راوړی
دپوښتني څخه وروسته چې امام صاحب دباندې راووتی وې
فرمایل : که چیری دغه ځوان وفات سي نودعلم لپاره لویه ضایعه
ده ځکه چې دی پرمخکه ترټولو اوسیدونکو ستر عالم دی .

علي بن صالح (رحمة الله عليه) چي به 'امام ابو يوسف (رحمة الله عليه) خه روايت ڪاوه نوده مبارڪ به امام ابو يوسف (رحمة الله عليه) په افقه الفقهاء، قاضي القضاة، اوسيد العلماء لقبونو سره ياداوه اوفرمايل به يې:

حدثني افقه الفقهاء وقاضي القضاة وسيد العلماء،

حضرت امام ابو يوسف (رحمة الله عليه) د سنه هجري قمري ۱۲۲ خه بيا تر (۱۸۲) هجري قمري سنې پوري قاضي وو چي همدا دده دمړيني ڪال دی نوموړي په دې لويه مده ڪنبي دستر عدل اوانصاف سره مل فيصلې کړي دي اوفرمايلي يې دي چي ما هيڅ دظلم فيصله نده کړي مگر يوځل چي دمؤاخذي خه يې په ويره ڪنبي يم هغه دا وه يوه ورځ يونصراني سړی په هارون الرشيد باندي دعوه وکړه چي اميرالمؤمنين زما فلانکی جايداد قبضه کړی دی دغه دوسيه پيل سوه ما هارون الرشيد ته وويل چي دغه سړی په تا دعوه کوي وايي تا دده مخکه قبضه کړي ده هارون الرشيد په جواب ڪنبي راته وويل چي دغه مخکه ماته دخپل نيکه منصورخه راپاته ده نصراني ته مي وويل چي داميرالمؤمنين جواب خو دي واوریدی ته شاهدان لری؟ نصراني په جواب ڪنبي راته وويل شاهدان نسته مگر مدعی عليه دي قسم واخلې هارون الرشيد ته مي وويل چي قسم اخستلای سی؟ هارون الرشيد قسم واخستی اودوسيه خلاصه سوه نصراني ولاړی نو زه ددغه دوسيې په ويره ڪنبي يم چی الله ﷻ ته مسئول نسّم يوشاگرد ورته وويل اي استاذه! پدې موضوع ڪنبي دمؤاخذي ويره په چشمي

کښي ده؟ ده مبارک وفرمايل: دغه دوه کسان چي يو نصراني وو بل امير المؤمنين وو دمحاكمې پرمهال يوځای نه وه بلکي هارون الرشيد پر يوممتاز ځای ناست وو اونصراني دنورو مدعيانو په خير پر يو ساده ځای ناست وو (يعنی ماته پکاروه چي هارون الرشيد می هم راکښته کړی وای دعامو مدعيانو په خيرمی درولی وای).

حضرت امام ابو یوسف (رحمة الله عليه) لوی عابد وو ځکه دقضا دټولو بوختیاوو ترڅنگ يې هره ورځ دوه سوه رکعتنه نفل کول او په زیاته کچه يې روژې نیولی امام ابي يوسف (رحمة الله عليه) دنسب له پلوه دمدينې منورې دانصارو دکورنۍ سره اړه لري دده دنيکه نوم (سعد بن بحير) صحابی وو چي (سعد بن حبه) هم ورته ويل سوي دي (حبه يې دمورنوم وو) نوموړي دتنکی ځوانۍ پرمهال دنبه جنگيالي په توگه دخندق په غزا کښي ونډه واخستله رسول الله ﷺ چي کله دی وليدی چي په پوره مېړانه يې جنگ کاوه نوبلنه يې ورکړه او ورته وې فرمايل: ځوانه ته څوک يې؟ ده مبارک په جواب کښي ورته وويل زه سعد بن حبه یم حضور ﷺ ورته دعا وکړه چي الله ﷻ دي ستا نصيب مبارک کړي او دتژدې کيدو امر يې ورته وکړی کله چي ورته راتژدې سو مبارک ﷻ يې پرسر لاس ورتير کړی (دغه حکايت الاستيعاب ليکلی دی).

حضرت امام ابو یوسف (رحمة الله عليه) فرمائی: رسول الله ﷺ چي زما دنيکه پرسر لاس تير کړی دی برکت يې تراوسه په کورنۍ

هلته وفات سوی دی او اولادونه یې په کوفه کښي د ژوند شپې
 صبا کوي په ډوی کښي یو ځلانده سهار ابو یوسف (رحمة الله علیه)
 وځلیدی چي تر ختیزه اولویدیزه پوري یې علم ورساوه دامام
 ابو یوسف (رحمة الله علیه) د وفات نېټه (۱۸۲) هجري قمري ښودل
 سوی ده او د ولادت نېټه یې ۱۱۳ سنه مشهوره سوی ده مگر شیخ
 محمد زاهد کوثری (رحمة الله علیه) فرمایلی دی: چي دده مبارک
 د ولادت نېټه ۹۳ هجري قمري ده همدا روایت څیرل سوی اود تائید
 وړ دی.

حضرت یوسف بن خالد سمتي رحمة الله علیه

حضرت یوسف بن خالد سمتي (رحمة الله تعالى علیه) دامام
 ابو حنیفه (رحمة الله علیه) د مشهورو شاگردانو څخه دی اصلی
 وطن یې بصره ده دامام اعظم (رحمة الله علیه) څخه د زده کړي
 او خدمت په موخه دبصرې څخه کوفې ته راغلی وو د زده کړي
 وروسته یې د بیرته تللو هوډ وکړی خو امام اعظم (رحمة الله
 علیه) ورته وفرمایل: په تلو کښي بیره مکوه زه تاته د توبنې په
 توگه څه نصیحتونه کوم ده مبارک وخت ورته بیل کړی امام
 اعظم (رحمة الله علیه) وصیتونه ورته وکړل چي په همدې رساله
 کښي راوړل سوی دي دغه وصیتونه دخپلو ځانگړتیاوو سره
 د علماؤ او طالبانو لپاره د ځان ساتني وړ دي.
 ده دایې د مؤلف مشهور شاگرد علامه زرنوجي (رحمة الله علیه) په
 خپل کتاب (تعلیم المتعلم) کښي داسي لیکلي دي:

وينبغي لطالب العلم ان يحصل كتاب الوصية كتبها ابو حنيفه
 (رحمة الله عليه) ليوسف ابن خالد سمتى (رحمة الله عليه)
 عند الرجوع الى اهله ، وقد كان استاذنا شيخ الاسلام على بن ابي
 بكر (رحمة الله عليه) امرنى بكتابته عند الرجوع الى بلدى ولا بد
 للمدرس والمفتى فى معاملات الناس منه .

ژباړه : هرزد كړى (طالب) ته ښايى چي هغه وصيت نامه لاس ته
 راوړي چي امام اعظم (رحمة الله عليه) ويوسف بن خالد (رحمة الله
 عليه) ته وكورته دتللو پرمهال كړى دي . زموږ استاذ شيخ الاسلام
 على بن ابي بكر ماته وخپل ښارته دتللو پرمهال امرو كړى چي دغه
 وصيت نامه وليكم اود خلكو سره په روزنيز ژوندانه كښي دخلگو
 سره په معاملاتو ترسره كولو كښي ، ښوونكى (مدرس) اومذهبي
 پريكمه كوونكى (مفتى) ته دغه وصيت نامه اړينه ده .

حضرت يوسف بن خالد دامام شافعى (رحمة الله عليه) داستاذانو
 څخه دى اوامام شافعى (رحمة الله عليه) دده په اړه داسي فرمايى :
 رجلا من الخيار .

يعنى دى دغوره وگړو څخه دامت دى . دمحدث ابن ماجة څخه
 روايت دى چي يوسف خالد ته لدې امله سمتى ويل سوى دى چي
 سمتى وسمت ته منسوب دى اوسمت طرف (څانگه) ته ويل كيږي
 اودى هم دښكلى لورى څښتن اودښكلو اخلاقو څښتن وو .

نوموړي په سنه ۱۷۹ هجري قمري كي ددې فاني نړۍ څخه مخه
 ښه كړى ده .

حضرت حماد بن ابی حنیفة (رحمة الله تعالى عليهما)

حضرت حماد بن ابی حنیفة (رحمة الله تعالى عليهما) داماد ابوحنیفة (رحمة الله عليه) یوازنی زوی دی چي دخپل سپېڅلی پلار څخه یې د فقه زده کړي کړي دي او په پوره پیمانه د سپېڅلتیا او تقوی سره مل وو او تر یو وخته په کوفه کښی قاضی هم وو.

حضرت ابو عصمه نوح بن ابی مریم (رحمة الله تعالى عليه)

حضرت نوح بن ابی مریم هم داماد ابوحنیفة (رحمة الله عليه) دمخورو شاگردانو څخه وو چي دمرو نومي ځای اوسیدونکی وو او ابو عصمه یې د کنیت نوم وو او د الجامع په لقب سره یادسوی دی. امام ابوحنیفة (رحمة الله عليه) تل په قضائی مسائلو کښی پوښتی. یوه ورځ امام اعظم (رحمة الله عليه) ورته وفرمایل هرو مرو به ته د قضا دروازه وټکوي همدا سي وسوه په خپل وطن کښي قاضی سو امام اعظم (رحمة الله عليه) ده مبارک ته ځيني وصیتونه چي د قضا اړوند وه د خط په واسطه ولیږل چي پدې رساله کښي راوړل سوی دي. حضرت نوح بن ابی مریم ته د علومو د جمعي له امله جامع العلوم ویل سوی دی. نوموړي څلور مجلسونه درلودل چي لومړی مجلس یې د حدیثو وو، دوهم مجلس یې دامام اعظم (رحمة الله عليه) د ارشاداتو بیانول وو، دریم مجلس یې دنحو وو، او څلورم مجلس یې دشعر او ادب په اړه وو. ده مبارک دامام اعظم (رحمة الله عليه) تر څنگ د قاضي ابن ابی لیلی څخه هم زده کړي کړي وي.

پنځم وصيت چي پدي ڪتاب ڪبني راوړل سوى دى دامام اعظم
 (رحمة الله عليه) دمشهورو شاگردانو په نامه دى چي روايت
 کوونکى يې امام يوسف (رحمة الله عليه) دى او فرمايى : په يوه
 بارانى ورځ ڪبني موږ څو ملگري دامام اعظم (رحمة الله عليه)
 وخدمت ته حاضر سو چي زموږ په ډله ڪبني داؤد طائي رح ،
 عافيه اودى رح ، قاسم بن معن مسعودى رح ، حفص بن غياث
 نخعى رح ، وکيع بن الجراح رح ، مالک بن مغول رح ، زفر بن
 هزيل (رحمة الله عليهم) موجود وه امام اعظم (رحمة الله عليه) زموږ
 لوري ته متوجه سو او وى فرمايل : انتم مسار قلبى الخ .

دغه وصيت ددې ټولگى په آخر ڪبني راوړل سوى دى دنوموړو
 وصيتو درو بنانتيا په موخه عاجز بنده ځينى ځايونه ځينى ويناوى
 دقوسو په منځ ڪبني راوړي دي اودخپل لورى يې په
 ورينموباندى ټاټ (کم قيمته رخت) پيوند کړى دى له دې امله
 چي عام خلگ دلفظ دظاهري بني څخه غلطه افاده ونه کړى .

الله ﷻ ته دعا کوم چي دغه چوپړ دقبوليت په لورونه ونازوي او
 دحضرت اقدس مرشدي دامت برکاتهم سايه پرخلگوباندي ترډيره
 وخته ودانه ولری .

انه سمیع قریب ولدعاء مجیب و صلى الله تعالى خير خلقه سيدنا ومولانا
 محمد وآله واصحابه اجمعين .

المدينه المنوره دصفری لومړی سنه ۱۳۹۹ وانا العبد المحتاج الي رحمة الله
 محمد عاشق الهي بلند شهري عفي الله عنه وعافاه وجعل اخرته خيرا من اولاه

د کتاب پیل

دامام ابوحنيفة رحمة الله عليه وصيت خيل شاگرد

ابويوسف (رحمة الله عليه) ته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

نحمده ونصلي على رسوله الكريم

لومړی : د حضرت امام ابوحنيفة (رحمة الله عليه) څخه روايت سوى دى چي ده مبارک (خپل شاگرد) ابويوسف (رحمة الله عليه) ته (هغه وخت) وصيت وکړى چي د ابويوسف (رحمة الله عليه) له لورى څخه ده مبارک ته پوهه ، نیک اخلاق او برلاسى پر علم باندې ښکاره سوه او وې فرمايل : اې يعقوبه ! (۱) درنښت د پاچا کوه مقام يې لوړ گڼه او په حضور کښى يې د درواغ ويلو څخه ځان ژغوره . باچاته ، ته په هر وخت او هر مهال مه ورځه ترڅو چي يې ديو علمى اړتيا لپاره بلنه نوى درکړى (د باچا د ډيرتگ څخه لاس پر سر سه) ځکه که دى بوختيا ورسره ډيره سى بې عزتي دي کوي او مقام دي دده په وړاندې راټيټيږي داسي ورسره واوسيدلکه داوره سره چي اوسيدلې گټه ځني اخله اوليرى ځني اوسه مه ورثدي کيږه ځکه تا سوځي اوتاوان ځني اخلى ځکه پاچا چي دکوم عزت لته ځان لره کوي نورو ته يې نکوي .

(۱) يعقوب د ابويوسف (رحمة الله عليه) نوم دى .

دريم : دپاچا په وړاندي دډيرو خبرو کولو څخه ځان وژغوره ځکه چې دی ستا ويناوی څيري ددې لپاره چې انډيوالانو ته رښيي چې دی تر تا پوه دی ستا غلطيانې په گوته کوي چې دخپل قوم په سترگو کښي دي ټيټ وښيي .

څلورم : کله چې پاچا ته ورځي دځان ددرنښت تر څنگ دنورو درنښت هم وپيژنه .

پنځم : پاچاته پر داسي مهال مه ورځه چې په وړاندي يې داسي پوهان ناست وي چې تا نه پيژني ځکه که (دپوهي په ډگر کښي تردوی) ټيټ يې ښايي چې تا وځوروی او که په پوهه کښي تردوی پياوړی يې ښايي چې (په خبرو کي) تا ټيټ کړي اوله دې امله دپاچا دسترگو وغورځي .

شپږم : کله چې پاچا د دولتي کارونو څخه (ديوکار) وړانديز درته وکړي ترهغه بريده يې مه قبلوه ترڅو ستا ، ستا د مذهب او ستا دمسلک قضا رضا نه وي پکښي نغښتي ددې لپاره چې په دولتي چارو کښي دپرديو د مذهب وکړني ته اړنسي .

اووم : دپاچا ددوستانو اوانډيوالانو سره اړيکي مه لره بلکي يوازی ده ته نژدې کيږه .

اتم : دپاچا دانډيوالانو څخه ليري اوسه چې مرتبه او درنښت دي دتل لپاره پاته سي .

نهم : دعامو خلگو په وړاندي خبري مه کوه ترڅو چې يې پوښتنه نوي درڅخه کړي .

لسم : (د عامو خلگوسره) په دنيوي چارو او تجارت کښي دخبرو کولو څخه ځان وساته دهغه خبرو پرته چي په پوهه (علم) پوري اړه لري ددې لپاره چي پوه نسي چي ستا مينه دمال سره ده ځکه دوی پر تا بد گمان کوي اوپدې باور کوي چي ستا مينه درشوت اخیستلو سره ده او دې لوري ته لاس خلاصوي .

یوو لسم : د عامو خلگو په وړاندي لویه لوړه خندامکوه .
دولسم : د بازار د دیرتللو څخه ډډه وکړه .

دیارلسم : (دځوانو) لغړزنو هلکوانوسره خبري مکوه ځکه چي فتنه ده (یعنی دگناه کولو ویره ده) دوړو کوچنیانو سره خبري کول اوپر سرلاس ورتېرول پروانلري .

څوارلسم : د بې علمه سپین بڼیرو سره دلاري په منځ کښي مه څه ځکه که دلاري په اوږدو کښي دوی مخکي کړي ته وروسته سي د علم بې عزتي دي کیږي او که ته مخکي سي ستا تاوان دي (ځکه رسول الله ﷺ د سپین بڼیرو عزت لازم بللی دی) او فرمایي : څوک چي زموږ د مشرانو احترام نکوي او پر ماشومانو مو رحم نکوي زموږ د دلي څخه ندی .

پنځلسم : پر لارو باندي (دناسمو خلگو په خیر) مه کښینه که دي (دکوردناستي پرته) اړتیا ورته پیداسوه نو په مسجد کښي کښینه .

شپاړسم : پردو کانونو باندي مه کښینه .

اولسم : په بازارو او مسجدو کښي خوراک مه کوه .

اټلسم: پرلارو باندې د خيرات شربتانه مه چيښه اومه ئې دلا سوڅڅه
د خيرات ورکونکو چيښه.

نولسم: گران قيمته جامې ، د ښکلا شيان او ورينښم مه استعمالوه
ځکه چې پايلې يې کبر اولويي ده.

شلسم: په خپل کور کې دخپلې ميرمنې سره دارتيا پرته خبرې مه کوه
مگر دارتيا په پيمانه يې کوه.

يووېشتم: دميرمنې سره ډيري لوبي اولاس وروړل مکوه.

دوه ويشتم: دخپلې ميرمنې سره نژدېکت مه کوه مگر هغه وخت
چې دالله ﷻ ذکر وکړي اودخير لټه پکښې وکړي.

دروېشتم: دخپلې ميرمنې په وړاندي د پرديو ښځو او مينځيانو
خبرې مکوه ځکه چې پداسې صورت کښې داپه خبرو کښې ازادي
ترلاسه کوي ښايي چې ته دنورو ښځو خبرې وکړي دابه د پرديو
نارينوو خبرې درته وکړي (چې ډيره بده خبره ده)

څلورويشتم: دداسې ښځې سره واده مکوه چې کونده وي پلار يا
مور ولري (يادزاره مېړه څڅه) زوی يا لور ولري مگر په دې شرط
سره چې د قريبانو پرته به څوک نه ورته راځي ځکه که ښځه شتمنه
وي دپلار د بلنې پرمهال ادعاء کوي چې ټوله شته ددې دي او مېړه
ته يې دخواست په ډول ورکړي دي.

پنځويشتم: دوس تربريده دخوابښې او خسر کورته مه ورځه (يعني
د شرعي عذر پرته).

شزویشتم : دخوانبي اوخسر په کور کښي میلستیا ته زړه مه ښه کوه ځکه چي مال درڅخه اخلي او طمعه يې درته ډیريږي .

اوه ویشتم : دداسي ښځي دواده کولو څخه ډډه وکړه چي زامن اولوني دزړه میړه څخه ولري ځکه دا خپل مالونه دهغه اولادو لپاره ذخیره کوي اوستا دمالوڅخه یې غلاکوي دوی ته یې ورکوي ځکه زوی تر تا ورته محبوب دی .

اتویشتم : دوی میرمني (ماینې) په یوه سرای کښي مه سره یوځای کوه

نهمه ویشتم : ترهغه وخته واده مکوه ترڅو چي دي باور نوی راغلی چي دواده ټولي اړتیاوي پوره کولای سم .

دیرشم : لومړی دعلم لټه کوه بیا حلال مال سره یوځای کړه په دریم قدم کښي په واده کولو بوخت سه ځکه که دمال په لټه بوخت سي دمینځو او مریانو رانیولو ته دي رابولی اوپه دنیا دي مشغوله کوي تر زده کړي وړاندي واده مکوه ځکه چي وخت دي ضائع کیږي اولادونه دي ډیريږي او دپرتیا دپوره کولو لپاره یې اړکیږي په نتیجه کښي علم او مال دواړه درڅخه پاتیږي .

یودیرشم : دځوانۍ په پیل کښي په علم بوخت سه چي زړه دي دنورو بوختیاوو څخه خلاص وي بیا دمال دیوځای کولو لټه کوه ځکه ډیرشغل دمال ، اولاد زړه پراگنده کوي کله چي دي مال جمعه کړی نو واده وکړه اوداسي ژوند ورسره وکړه لکه چي می درته وویل .

دودیرشم : دالله ﷺ څخه ویره ، دامانت ادا کول اونصیحت عامو او خاصو ته کول پرتا لازم دي .

دروډیرشم : دخلگو درنښت تر پښو مه لاندي کوه بلکي درنښت يې کوه ډیره گذاره مه ورسره کوه که دوی گذاره کول غواړي نوديني مسائلي ورته بيانوه ترداسي بریده که څوک دعلم څښتن وي اوپه علم بوخت وي او که دعلم څښتن نوي (يعنی دعلم سره مينه نه لري) ځان درڅخه ژغوري .

څلورديرشم : وعامو خلگو ته (بي علمو خلگو ته) ددين داصولو دبيانولو څخه ځان وساته چي په علم کلام پوري اړه لري ځکه دوی داسي ډله ده چي ستا تقليد کوي اوپه دې اصولو سره مشغوله کيږي (پاييلي يې بدي دي) .

پنځمه ډیرشم : که څوک ديو مسئلې پوښتنه درڅخه وکړي نودومري جواب ورکوه چي سوال يې درڅخه کړی وي نورڅه په جواب کي مه ورسره زياته وه ځکه جواب ځني ورکيږي .

شپږديرشم : که لس کاله دکار اوکسب څخه بې برخي سي (دنناداری له امله) دعلم څخه مخ مه اړوه ځکه که دي مخ واړوی دنناداری سره به مل سي ځکه الله ﷻ فرمايي : چا که زما دذکرڅخه مخ واړوی بېشکه دتنگ ژوند څښتن به سي .

اووه ډیرشم : څوک چي ستا څخه پوهه ترلاسه کوي داسي يې گڼه لکه ستا زوی يا اولاد چي وي پدې موخه چي مينه يې دعلم سره زياته سي .

اته ديرشم : د عامواو ښاري خلگو څخه که څوک ستا سره اختلاف کول غواړي (يعنی په مذهبي چارو کښي دلائل ويل غواړي) نو ته اختلاف مه ورسره کوه ځکه چي ددوی سره اختلاف کول ستا دمخ اوبه بيايي (يعنی بې عزته کوي دي). اختلاف کول ستا دمخ اوبه بيايي (يعنی بې عزته کوي دي).

نهمه ديرشم : د حق په ويلو کښي د چا د جاه او جلال پروا مه کوه که څه هم پاچا وي.

خلوینستم : خپل ځان پدې مه راضي کوه چي ترنورو کم عبادت وکړي (يعني تر عامو خلگو ډير عبادت کوه) ځکه چي عام خلگ ستا برلاسی پر عبادت نه وینی تر هغه عبادت چي دوی يې کوي نو پر تا باندي د بدي اود لږ میني د عبادت سره باور کوي او پر دې عقیده وي چي ستا علم تاته گټه او فائده نده کړي مگر هغه گټه چي دوی ته دي رسولي ده ددوی د جهل په اړه.

يوخلوینستم : کله چي يو ښار ته ورسې په دې ښار کښي نور علماء موجود وي نو د ځان لپاره لوړ مقام مه لټوه بلکي داسی واوسه لکه يو ددوی څخه ددې لپاره چي دوی پوه سي چي ستا مقصد ددوی عزت لمنځه وړل ندي که داسي ونه کړي دوی به په اتفاقی ډول درباندي راجمعه سي او ستا کړنلاره به بدنامه کړي او عام خلگ به هم درباندي راووزي او تيز، تيزبه درته گوري (په پایله کښي به) بې ځايه او بې فائدي بدنامه سی.

دوځلويښتم : (د علماؤ په شتون کښي) فتوی مه ورکوه که څه هم
دفتوی طلب درڅخه وکړي (د علماؤ سره) علمی مقابله (رد قدح)
مکوه.

دروځلويښتم : ددوی په وړاندي هيڅ مه وايه ترڅو چي یوښکاره
دلیل نوي درسره.

څلورځلويښتم : ددوی پر استاذانو باندي بد مه وايه ځکه الله ﷻ
فرمایي : تاسو ښکښل مه کوی هغه کسانو ته چي د الله ﷻ پرته بل
چاته عبادت کوی نودوی به هم الله ﷻ ته ښکښل کوي تیری به
وکړی د ناپوهۍ له امله.

پنځه ځلويښتم : دخلگوسره پر حذر اوسه (يعني په راکړه ورکړه کښي
دهوکه مه ورسره کوه بلکی محتاط ورسره اوسه).

شپږ ځلويښتم : دالله ﷻ سره په پټه داسي اوسه (يعنی عبادت کوه)
لکه په ښکاره چي يې کوی (يعنی دخلگوپه وړاندي) دعلم هيڅ
کار صيح نه دی ترڅو چي باطن يې دظاهر سره برابر نوي.

اووه ځلويښتم : که پاچا يو کار درته وسپاری چي ته يې وړتيا لري
ترڅو چی دي باورنوی راغلی که يې زه قبول نه کړم زما پرته يې يو
بل (نااهله) څوک قبلوي خلگوته تاوان رسوي او پدې پوه سي چي
دغه سپارل زما دعلم لکبله دی.

اته ځلويښتم : د مناظرې په مجلس کښي (چي شرعا روا نه وي)
دويري او مرعوبيت سره مل خبري مه کوه ځکه داسي خبري دزړه

د خبرو په ښکاره کولو کښي نقص پيدا کوي اود ژبي بنديز
پيدا کوي.

نهمه څلويښتم : د ډيري خدا کولو څخه ځان وژغوره ځکه چي ډيره
خدا زړه وژنی.

پنځوسم : د ښځو سره ډيري خبري اوناسته او ولاړه مه کوه ځکه زړه
وژنی.

يوپنځوسم : په ارامتيا اوسکون سره رفتار کوه په کارونو کښي
تلوارمکوه.

دو پنځوسم : که څوک دشا دخوا نعره درپسي وکړي جواب مه ورکوه
ځکه په حيوانانو پسي دشا دخوا ريغ کيږي.

درو پنځوسم : کله چي خبري کوي (په خبرو کي) ډيري نارې مه وهه
اوازمه پورته کوه.

څلور پنځوسم : د ځان لپاره ارامتيا اولرښوريدل عادت وگرځوه ددې
لپاره چي د خلگو په وړاندي دي د پوهي مقام څرگند سي.

پنځه پنځوسم : د خلگو په منع کښي د الله ﷻ ذکر ډير کوه ددې لپاره
چي خلگ ستا څخه ذکر ازده کړي.

شپږ پنځوسم : د ځان لپاره يو (ځانگړی) ورد (ذکر) وټاکه چي قرآن
پکښي لولی د الله ﷻ ذکر پکښي کوي او شکر وايي پر هغه څه باندي
چی د صبر بلنه يې درکړی ده او نعمتونه يې درکړي دي.

اووه پنخوسم : دځان لپاره په هره مياشت کښي خاصي ورځي وټاکه چې روژه پکښي ونيسي ترڅو خلگ (په روژه نيولو کښي) ستا تقليد وکړي په هغه عبادت مه راضي کيږه (يعني بسنه مه کوه) کوم چې عام خلگ په راضي وي (يعني ترعامو خلگو عبادت ډيرکوه).

اته پنخوسم : دځان ساتنه کوه (په دې موخه چې بي گټي کارونه او گناه درځخه ونسي اودنورو ساتنه کوه چې ستا ددنيا او آخرت (کارونه وويني) ستا دعلم څخه گټه واخلي.

ننه پنخوسم : خپله (په بازار کښي) رانيول او خرڅول مه کوه بلکي يوداسي څوک وټاکه چې ستا کارونه په ښه توگه تر سره کړي او پرتا باندي اعتماد وي.

شپيتم : ددنيا په ټولو چارو کښي چې ته پکښي راشکيل يې ډاډه مه اوسه (يعني دافکر مه کوه چې زما ټولي کړني ريښتني دي (ځکه دنفس او شيطان ويره سته) بېشکه الله ﷻ دټولو شيانو پوښتنه کوي **يوشپيتم :** لغړزني مريان مه رانيسه.

دوشپيتم : که څه هم دپاچا سره نژدې اړيکي ولري (خو خلگوته) يې مه ښيه چې زه دپاچا سره نژدې اړيکي لرم ځکه چې بيا خپل کارونه ستا دغاړي کوي نوکه چيري يې کارونه ورپوره کړي سپکاوی دي کوي که يې ورپوره نکړي عيب داره کوي دي.

دروشیتیم : ځان د عامو مسلمانانو په څیرگنه مگر په خپل مسلک کښی چی د علم څخه عبارت دی (یعنی د علم په اړه خپل مسئولیت زیات گنه).

څلور شیتیم : د خلگو په ناسمو کارونو کښی تقلید مکوه بلکي په غوره کارونو کښی یې تقلید کوه.

پنځه شیتیم : که دي په یوانسان کښی بدې ولیدل مه یې بیانوه بلکي دخیرلته ورته کوه په خیر یې یاد کړه مگر بدې یې په دیني چارو کښی وه خلگو ته وښیه ددې لپاره چی خلگ یې تقلید ونه کړی او ځان ځني و ژغوری ځکه رسول الله ﷺ فرمایي : دفاجر انسان بدې بیان کړی ددې لپاره چی خلگ ځان ځني و ژغوری.

شپږ شیتیم : که دي د لوړ مقام د څښتن څخه دیني نیمگرتیا ولیده ورته بیان یې کړه د لوړ مقام او مرتبې پروا یې مه کوه ځکه الله ﷻ دي مرسته کوونکی او مددگار دی که دي یو ځل دغه کار وکړی دوی درڅخه ویریري هیڅوک د لاوری نسي کولای چی ستا په وړاندی او یا ستا په ښار کښی بدعه (غیر شرعی کار) ښکاره کړي وداسي کار ته عوام خلگ وهڅوه ترڅو خلگ د دین په زیار کښی ستا تقلید وکړی.

اووه شیتیم : که دي د پاچا څخه داسي کار ولیدی چی د علم، پوهي سره برابر نه وو ورپه گوته یې کړه په داسي حال کښ چی ته یې فرمانبردار یې ځکه د پاچا توان ستا تر توان ډیر دی او ورته ووايه : په هغه څه چی ته برلاسی یې زه دي فرمانبردار یم خو ځيني کړنی

دي دپوهي سره برابري ندي كله چي دي داكارو كړي نويو ځل بس
 دی ځكه كه په تکرار سره ورته ووايي ښايي درنښت دي لمنځه
 ولاړسي اوددين د نقص لامل به سي (كچيري اړتيا ورته پيداسي
 دداسي كسانو لخوا ترسره سي چي ستا تراثر لاندې وي نو
 يويادوه ځله داكار وكړه ترڅوخلگ ستا زيار په دين كښي اوحرص
 په امر بالمعرف وويني كله چي دي داكارو كړي خلگو ستا هڅي
 اوزيا روليدی او بيا دي دپاچا څخه هغه كړنه وليده نو يوازي
 كورته ورسه ديني اومذهبي خبری ورته وكړه كه بدعت كوونكي
 وو مناظره ورسره وكړه او كه پاچا وودالله ﷺ اورسول الله ﷺ ويناوي
 ورته بيان كړه كه يې ومانه خوښه كه يې ونه مانه دالله ﷻ څخه
 وغواړه چي دظالم څخه دي وساتي.

اته شپيتم: مرگ په يادلره د استاذانولپاره مغفرة (بخښنه) دڅښتن
 تعالى ﷻ څخه غواړه اودهغه چا لپاره (مغفرة غواړه) چي دين دي
 ځيني لاسته كړي وي.

نه شپيتم: دقرآن تلاوت تل كوه.

اويام: زيارت دقبرونو، بزرگانو اوسپېڅلو ځايونو ډيركوه.

يو اويام: دعاموخلگوسره چي په مسجدونو، سپېڅلو ځايونو او
 اوهديرو كښي مخ سي دوی د رسول الله ﷺ اونيکوخلگوپه خوب
 ليدل درته بيان كړي درست يې بوله.

دواويام: ددين اوسمي لاري د دعوت پرته دناسموخلگوسره مه
 كښينه.

درواويایم : ډیر لعنت ویل او ښکښل کول مه کوه.

څلوراويایم : مؤذن چي اذان وکړي دمسجد تللو تياري کوه ددې لپاره چي عام خلگ ستا مخکي ولاړنسي.

پنځه اويایم: دپاچا په همسايه کښي سرای مه جوړوه.

شپږ اويایم : که دی دهمسايه څخه (ناسم کار) وليدی پت ئی کړه ځکه چي داستا سره امانت دی ، اودنورو خلگوپه احوال مه ښکاره کوه.

اوه اويایم : که څوک (په يوکارکي مشوره درڅخه وغواړي نو مشوره ورکوه څومره چي پوهيږي ځکه دغه کاردی الله تعالی ته نژدی کوی ، زما دغه وصيت ومنه ددنيا اواخرت لپاره دي گټه ده انشاء الله تعالی.

اته اويایم: دبخله څخه ځان وساته ځکه بخل دي دخلگوپه وړاندي رسوا کوي.

نهه اويایم : طمعه کوونکی مه اوسه مه درواغ وايه مه په خبرو کښي دخلگوسره گډيږه بلکي په ټولو کارونو کښي خپله ميرانه وساته.

اتيايم : هروخت سپيني جامې اغونده.

يو اتيايم : دشتمن زړه څښتن اوسه دځان له (لوري) څخه لږ حرص ښيه اولږ مينه ددنيا سره دځان شتمنی ښکاره کوه مسکنت مه ښکاره کوه که څه هم مسکين يې.

دواتيايم : همتناکه اوسه ځکه د چا چي همت ټيټ وي مقام يې هم ټيټ وي .

درواتيايم : کله چي پرلاري ځي چپه اوراسته لوري ته مه گوره بلکي مخکي ته گوره .

څلوراتيايم : کله چي حمام ته ورسې د عامو خلگوسره په ناستي ځای اوپيسو ورکولو کښې ځان مه برابر وه بلکي تردوی زياتي پيسې ورکړه ترڅو ستا ميرانه ښکاره سي اودوی به دي درنښت وکړي .

پنځه اتيايم : مال ، سامان ، اوجامی خپل دي اود صنعت کارونه خپله مه کوه بلکي يوباور لرونکی سړی ته يې وسپاره .

شپږ اتيايم : دخلگو څخه (نامشروع) محصول مه اخله .^(۱)

اووه اتيايم : دراهم (پيسې) خپله مه تله (يعنی مه يې حساب به) بلکي پريوبل (باور لرونکي) سړی باندي باور کوه .

اته اتيايم : د دنيا سپکاوی کوه (هغه دنيا) چي د علماؤ په آند سپکه ده ځکه الله ﷻ ته (علماء) تردنيا غوره دي .

نهه اتيايم : خپل (دنياوي) کارونه بل چاته سپاره خو پر علم ښه بر لاسی واوسي داسي کړنه دي عزت ساتی .

(۱) ددغه محصول څخه موخه مکس دی مکس د جاهلیه په وخت کي يو خاص نامشروع دود وو چي اوس

له منځه تللی دی .

نوی یم : دليونيانوسره خبري مه کوه مه دهغه خلگوسره خبري کوه
چي دمنظرې په اصولو او دليل نه پوهيږي اويا لته دمقام کوي
(علمي فائده يې هدف نوي) بلکي د مسائلوپه بيان دي ډوبوي
او عزت دي لمنځه وړي اوستا (دعزت) پروا نکوي که څه هم په دې
و پوهيږي چي ته پرحق يي .

يونوييم : کله چي داسي خلگوته ورسې چي پرتالوړوي نوپردوی
ځان لوړمه بوله ترڅودوی دي لوړونه گني ددې لپاره چي ددوی
څخه تاوان درته متوجه نسي .

دونوی یم : که په يوقوم کښي اوسيرې ترهغه په لمانځه کښي مه
مخکي کيږه ترڅودوی دي دعزت په ډول مخکي نه کړي .

درونوی یم : دغرمې اوسهار وختي پرته حمام ته مه ځه اومه
دعامو خلگودتفريح ځايوته ورځه .

څلورنوي یم : په کومو ځايو کښي چي پاچهان ظلم کوي مه ورځه
مگرهغه وخت که ستا په نصيحت يې دظلم څخه لاس اخستی ځکه
که دوی ستا په وړاندي يونارواکړنه ترسره کړي چي ته يې دمنعي
توان نه لری ستا دچوپتيا له کبله خلگ فکر کوي چي داظلم
يوجائزکاردی .

پنځه نوی یم : دعلم په مجلس کښي دقهر اوغصې څخه ځان
وژغوره .

شپږ نوی یم : دعامو خلگو په وړاندي قصې مه کوه ځکه قصه
کوونکي ته درواغ ويل اړين دي .

اووه نوی یم : که دي دیو عالم سره مجلس کول وغوښتل (یعني دهغه داستعداد معلومولو په موخه) که مجلس د فقه وو خپله ور حاضر سه خومره چي دده (په استعداد) وپوهيدي بيان يې کړه که داسي نه وو نومه ورځه ددې لپاره چي خلگ ستا په ورتگ باندي دوکه نسي پر ده باندي به ديوداسي عالم گمان وکړي چي دی هغسی نوي .

اته نوي یم : که پورتنی کس ددې صلاحيت درلودی چي خلگوته مذهبي فتواوي ورکړي نو خلگوته يې بيان کړه او که يې صلاحيت نه درلودی نوته مه کښينه چي ستا په وړاندي درس وکړي بلکي يواعتمادی سړی ورپريرېده ترڅوتاته دده دخبرو په ډول اود علم په اندازه معلومات درکړي .

نهه نوی یم : د ذکر و مجلسوته (چي غير مشروع وي) مه حاضريږه همدا ډول هغه مجلس ته (مه ورځه) چي ستا دعزت اوسپېڅلتيا په موخه دوعظ بلنه درکړي بلکی کلی وال واستوه چی باورپرې لري اويوشاگرد ورسره واستوه .

سلم : دنکاح دخطبې ويلو چاري دخپل کلي امام ته وسپاره همدا ډول د جنازې اواختر ونو د لمنځونو امامت نوموړي امام ته وسپاره اوما په نيکودعاوو کښي مه هيره دغه نصيحت قبول کړه ستا اود ټولو مسلمانانو دمصلحت په موخه دغه نصيحت درته کوم .

دامام اعظم رحمه الله عليه نصيحت د قاضی القضاة امام ابویوسف رحمه الله تعالى عليه په نامه پاي ته ورسیدی .

.....

دامام ابوحنيفة رح وصيت خيل

شاگرد يوسف بن خالد رحمة الله تعالى عليه ته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

کله چي يوسف بن خالد سمتي رح دامام ابوحنيفة (رحمة الله عليه) خه دعلم زدکړه وکړه او خپل ښار بصري ته يې دتللو اراده وکړه نو امام اعظم رح دتللو اجازه ورکړه او ورته وي فرمايل : يو وصيت دتحفي په ډول درته کوم چي دخلگوسره په ژوند کولو، دعلماؤ دمرتبو په پيژندلو، دځان په ادب کولو، ترلاس لاندې خلگوسره په ښه سلوک کولو اودعامواو خاصوخلگوسره په معامله کولو کښي ورته اړي.

(دغه وصيت) به تاته دپوهي ښودلو پرمهال يوه داسي آله وي چي دعلم سمون او ښکلا په راځي اودمعيوب کولو خه يې ژغوري. پوه سه که دي دخلگوسره گزاره بده وي ټول خلگ به دي دښمنان وي که خه هم دي ميندي او پلرونه وي که دي دخلگوسره گزاره ښه وي ټول به دي ميندي او پلرونه سي (يعني دوستان او خواخوږي به سي) که خه هم قريبان دي نوي.

يوسف بن خالد رح فرمايي : امام اعظم (رحمة الله عليه) راته وفرمايل ترهغه پوري صبر وکړه ترڅو ټول وصيتونه په تفصيل سره په خپل فکر درته وکړم چي په پيژندلو سره به يې په خپل زړه کښي زما شکر گزاره سي.

يوسف رح فرمايي: کله چي دغه وخت تيرسو اود وصيت وعده يې وکړه په فارغ وخت کښي راته وفرمايل: زه ټول هغه څه تاته ښکاره کوم چي تاته وړاندي کيږي گويا زه ستا سره مل يم کله چي بصري ښارته ورسې هغه کسان چي زموږ مخالف دي ستالوري ته به متوجه سي که ته دخپل لوړ علم په مټ پردوی ځان لوړ کړی او دخپل علم په زور ددوی په وړاندي په فخر سره وينا کوی پايله به يې داوي چي ددوی سره به دناستی ولاړی او دگډ ژوند څخه به خلاص سي ته به ددوی مخالفت کوي دوی به ستا مخالفت کوي ته به ددوی سره اړيکي شکوي دوی به ستا سره اړيکي شکوي دوی به تاته بد وايي ته به دوی ته بدوايي دوی به تا بد لاری ښیي ته به دوی بدلاري ښیي ستا ولوري ته به دنامشروع لاری نسبت کوی په نتیجه کښي به دواړه بدنامه سی آخربه ددې ځايه څخه وتللوته اړسي داسي کړنه زما نه ده خوښه ځکه هغه کسان هوښياران ندي چي گذاره نکوی او گذاره کولوته اړوي مگر چي الله ورته دوتلو ځای پرانيزی.

کله چي بصري ته ورسې خلگ به دي ښه راغلاست وکړي ملاقات به دي وکړي ستاحق به وپيژني نوته دهرسړی مقام وپيژنه دشریفو خلگو عزت وکړه اود علماؤ درنښت وکړه دسپين ږيرو احترام وکړه دځوانانو سره نرمي وکړه دعامو خلگو سره نژدې اوسه دناسمو خلگو سره خواخوږي وکړه دغوره خلگو سره ملگري وکړه پاچا (آمر) په بدنامه مه يادوه دهیچا سپکاوی مکوه دچا په انډيوالی باور مه کوه ترڅو چي دي ازمويلي نوي دکم همته خسيږي.

سړي سره اشنایي مه کوه کوم شی چي په ښکاره درته ناسم ښکاره
سو مینه مه ورسره کوه . د بي عقلانوسره ازاد ژوند مه کوه
دميلمستيا دعوت او هديه مه قبلوه (يعني چي شرعي عذر موجود
وي) گذاره او صبر کوه بردباره اوسه دنبواخلا قوڅښتن اوسه پراخه
سینه لره نوي جامې اغونده دسوارلی لپاره ښه حیوان غوره کوه
خوشبويي (عطر) ډیر استعمالوه خپل شخصي کارونه یوازي کوه
دخادمانو اولاس لاندي کسانولته کوه (بيايي) تعقیبوه ددوی په
ادب او برابري کښي وړاندي اوسه پدې لاره کښي دنرمۍ څخه
کاراخله دډيري سزاڅخه کارمه اخله که نه توبې نتیجې به سي
(یعنی په خپله سزا مه ورکوه چی ستاعزت ته تاوان رسوی)
پرلمونځونو باندي پایبندي کوه خوراک ورکوه (یعنی سخاکوه)
که بخیل سړی سالار نسي جوړیدای یوپټ مشاور لره چي
دخلگوپه حالاتو دي خبروي (دخبرتیا پر مهال به دبدو کارنو اصلاح
وکړي) نو کله چي دي فساد ولیدی داصلاح لپاره یې تلوار کوه
هرکله چي په اصلاح (راوستلو) پوه سوي مینه (داصلاح سره) ډیره
سي او عزم به دي پیاوړی سی.

څوک که ستا سره ملاقات کوي که یې نه کوی خوته ملاقات
ورسره کوه څوک که نیکی درسره کوي که بدې درسره کوي خوته
نیکی ورسره کوه عفوه (بخښنه) کوه خلگوته په نیکی سره امر
کوه دبي گتوښیانو څخه ليري اوسه کوم شی چي تاوان دررسوي
پرېزده یې دحقوقو په برپایه کولو کښي تلوارکوه که دي
دملگرو څخه څوک ناروغه سي خپله پوښتنه پرکوه او د استاذو

په ذريعه يې دصحت حال معلوموه که دي دملگروڅخه څوک ورک
 سي دحالاتولته يې کوه که څوک ستا په وړاندي کښيني ته دده په
 وړاندي مه کښينه که څوک ظلم درسره وکړي ته وصيله ورسره کوه
 څوک چي درته راسی عزت يې کوه که څوک بد درسره وکړي ته
 بڅښه ورته کوه که دي څوک په بدوالفاظويادکړي ته يې په ښو
 اوبښائسته الفاظويادکړه که دي دملگروڅخه څوک مړسي (ستا پر
 زمه يې حق وي) حق يې ورکوه که چاته غم ورسيدی تسلي ورکوه
 که چاته تکليف ورسيدی دغم شريکی څرگندونه ورسره کوه که
 چا ديوکار کولو وړانديز درته وکړی کار ور وکړه که چا په غم
 کښي دهمکاری غوښتنه درڅخه وکړه همکاري ورسره کوه
 دخلگوسره دخپلي دوستۍ څرگندونه کوه څو چي ستا توان وي
 هرچاته سلام اچوه که څه هم چس خلگ وي که ستا اودنورو
 مجلس يوځای سو ياته دنورو سره يوځای سوي دمسايلو دبيان
 لړۍ پيل سوه اوددوی څيرنه ستا په آند صحيح نه وه (په تلوارسره)
 خپله رايه مه ښکاره کوه.

که څوک (ديو مسئلې) پوښتنه درڅخه وکړی په دوديزو الفاظو يې
 پوه کړه (يعنی په داسی ډول چي دوی په پوهيږي) وروسته نوره
 وينا (څيرينيزه برخه) ورته بيان کړه چي داسي اوداسي ده که ددوی
 څخه چا واوريدی (يعنی پوه سو) ستا مقام مرتبه او (دعلم) اندازه
 به دي ورته معلوم سي که چا اختلاف درسره کاوه يوډول نه يوډول
 پوهه ورکړه چي فکرپکښي ووهی خلگوته روښانه اوښکاره پوهه
 ښيه پټ اودقيق شيان مه ورته وايه مينه دخلگوسره کوه کله کله

مزاڻ (توکی تڪالی) ورسره کوه خبري ورسره کوه ڇڪه دغه شيان
ستا دعلم لڙي تل روانه ساتي کله کله خوراک ورسره کوه دبي
کاروانسانانو ڇخه بي پروا اوسه دخلگو اڀتياوي پوره کوه نرمي
باندي کوه ددوی پرني مگر تيا ووسترگی پتوه دسيني تنگوالي
اولڙ حوصله ددوی په وڀاندي مه ښکاره کوه داسي اوسه لکه يو
ددوی ڇخه دخلگوسره داسي معامله کوه لکه خپل ځان ته چي يي
کوی کوم ڇه چي ځان ته خوشبوي دوی ته هم هغه خوشبوه پر خپل
ځان باندي برلاسی دځان دنيمگر تيا و دخلاصون په مٽ کوه
اوحالات يي څيره اوشر پيدا کونکي کارونه پريږده که څوک زړه
درته تنگوي ته زړه مه ورته تنگوه دهغه چا خبري اوره چي ستا
خبري اوري خلگ وهغه شی ته مه اڀاسه چي ته يي نه يي اڀکری
دخلگو په هغه حال راضي اوسه چي دوی په راضي دي ښه نيت
ورته څرگندوه په کار کښي ريښتني اوسه کبر، لويي (دځان څخه)
ليږه کړه دچم اودوکي څخه ځان وژغوره که څه هم دوی دوکوه
درسره وکړي امانت ساته که څه هم خلگ خيانت درسره وکړي په
وفا کښي ټينگ اوسه په تقوی اوپرهيزگاري باندي منگولی لگوه
دنورو دينونو دڅښتنانوسره وږاومناسب ژوند کوه.

امام اعظم (رحمة الله عليه) خپل شاگرد ته وفرمايل که دغه
وصيتونه ټينگ کړي اميدلرم چي سالم به سي بيا يي ورته وويل
ستا جلا والی مي غموي ستا پيژندنه زما دميني ذريعه ده دليکنو
دلاری اړيکی راسره ساته اوخپلي اڀتياوی دي راته ووايه ته ماته
دزوی په خير يي اوزه تاته دپلار په خير يم.

دامام اعظم وصیت خپل زوی حماد رحمۃ اللہ علیہما تہ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

ای زویہ! اللہ ﷻ دی پر ہدایت ثابت قدم لرہ (اوپہ سپیخلو کارونو کنبی) دی اللہ ﷻ پیاوړی لرہ یوڅو وصیتونه درته کوم کہ یې یاد ولری او پایبندی پرې وکړی هیله لرم چي اللہ ﷻ به دي په دین او دنیا کنبی نیکبخته کړي ان شاء اللہ تعالیٰ.

لومړی وصیت: تقوی غوره کړه (یعنی دالله ﷻ خخه وویریږه) او خپل د بدن غړي د گناه خخه پاک ولرہ دالله ﷻ ټول امرونه برپایه (قائم) لرہ دغه ټول کارونه واللہ ﷻ ته دخالص عبادت په موخه دي. **دوهم:** که دیوشی وپوهی ته اړیې ناپوه مه پاتیږه (یعنی دپوهی لته یې کوه).

دریم: دهغه چاسره ژوند مه کوه چي دینی یا دنیاوي اړتیا ورته نه لري (یعنی دبې گټي سړی سره ملگري مه کوه).

څلورم: دنورو سره انصاف کوه دخپل ځان لپاره دارتیا پرته انصاف مه غواړه.

پنځم: دمسلمان او کافردواړوسره دښمني مه کوه (یعنی هغه کافر چي درینښتنی اسلامي هیواد تابعیت یې داسلام داصولوسره ترلاسه کړی وي یا په بل عبارت زمي وي).

شپږم: صبر او قناعت پر هغه مال او مقام کوه چي اللہ ﷻ درکړی دی.

اوم : (په مالي او نورو چارو کښي) خپل تدبير (کړنلاره) ښکلی لره ترڅو د نورو خلکو د اړتيا څخه خلاص سي.

اتم : د خلگو په سترگو کښي ځان سپک مه ښکاره کوه.

نهم : د بې گټو خبرو او کارو څخه ځان بيل کړه.

لسم : د خلگو سره چي يو ځای سي لومړی سلام وراچوه غوره خبري ورسره کوه د غوره خلگو سره مينه کوه د شراچوونکو خلگو گذاره (دلداري) کوه.

يوولسم : د الله ﷻ عبادت ډير کوه ذکر او درود پر نبي ﷺ باندې ډيروايه.

دوولسم : په سيد الاستغفار بوخت اوسه چي در رسول الله ﷺ د دې قول څخه عبارت دی :

اللهم انت ربى لا اله انت خلقتنى وانا عبدك وانا على عهدك ووعدك ما استطعت اعوذ بك من شر ما صنعت ابوء لك بنعمتك على وابوء بذنبي فاغفر لى فانه لا يغفر الذنوب الا انت.

(د ويلو گټى يې په لاندې ډول دي) که دغه پورتنۍ کلمې چا ماښام وويلی په داغه شپه مړ سو جنت ته به داخل سي که چا سهار وويلي په داغه ورځ مړ سو جنت ته به داخل سي.

د حضرت ابى درداء ؓ څخه روايت دی کله چي ده ته وويل سوه چي کور دي و سوځی ده مبارک وفرمايل: نه دی سوځلی ځکه ما در رسول

الله ڄڻهه اوريدلي دي چي ته ڇا دغه (لاندینی) کلمی دورخی په لومړی برخه کی وویلی ترمانښامه به مصیبت (تکلیف) نه ور ورسیري ته ڇا په آخر کی د ورخی وویلي ترسهاره به مصیبت نه ور ورسیري .

(کلمه مبارکه په لاندی ډول ده) :

اللهم انت ربی لا اله الا انت علیک توکلت وانت رب العرش العظیم ماشاء الله کان وما لم یشاء لم یکن لاحول ولا قوه الا بالله العلی العظیم اعلم ان الله علی کل شیئ قدیر وان الله قد احاط بکل شیئ علما اللهم انی اعوذ بک من شر نفسی ومن شر کل ذی شر ومن شر کل دابة انت آخذ بناصیتها ان ربی علی صراط مستقیم .

دیارلسم : هره ورځ په پایبندی سره قرآن کریم لوله ثواب یې رسول الله ﷺ ، موراو پلار ، استاذانو او ټولو مسلمانانو ته بخښنه .

څوارلسم : دملگرو (دشرڅڅه) تر دښمن ځان، ډیرساته ځکه په خلگو کښي فساد ډیردی نو تر اشنای دي دښمن تاته گټمن دی (ځکه دښمن درڅڅه لیري دی او د اشنای سره لاس او گریوان یې) .

پنځلسم : پټ حالات ، سره زر (یعنی مال) ، کرنلاره او د تللو ځای چاته مه ښیېه .

شپاړلسم : دهمسایه سره ښه سلوک کوه او تکلیفونه ئی زغمه .

اولسم : داهل السنة والجماعة مذهب ٲينگ ونيسه دناپوهانو اوگمراهانو څخه ليري اوسه.

اتلسم : په ټولو کارونو کي دي نيت پاک کړه او د حلال څوارک زياته لټه کوه.

نولسم : په پنځو حديثونو عمل وکړه چي ما دينځولکو حديثونو څخه راټول کړي دي ، لومړی حديث دادی چي رسول الله ﷺ فرمايي : ټول عملونه په نيت پوري اړه لري هر سړی لره هغه څه دي چي نيت يې کړی وي .

دوهم حديث دادی : رسول الله ﷺ فرمايي : بڼه کار سړی لره دادی چي بې گټی کار پرېږدی .

دريم حديث دادی : رسول الله ﷺ فرمايي : مؤمن به نسی يوستاسو څخه تر هغه وخته پوري چي خوبن کړی خپل ورور ته هغه څه چي ځان ته يې خوښوي .

څلورم حديث دادی : رسول الله ﷺ فرمايي : حلال بڼکاره دي حرام بڼکاره دي ددوی په منع کښي مشکوک شيان دي چي ډير خلگ يې نه پيژني نو که چا د مشکوکو شيانو څخه ځان وساتي دخپل دين عزت اوسپښلتيا يې وساتل که څوک په مشکوکو شيانو کښي ولويدی په حرامو کښي ولويدی لکه شيانه چي د ټاکلی کرښي (دمنعي حدود) په شاوخوا کښي پسونه څروی نژدې دی چي پکښي ولويږي خبردار اوسی هر پاچا لره ټاکلی کرښي سته دالله ﷻ ټاکلی کرښی (دمنعی حدود) حرام شيان دي خبر اوسی په بدن کښي

یوه ټوټه غوښه ده که اصلاح سي ټول بدن به اصلاح سي که فاسده
سي ټول بدن به فاسد سي هغه زړه دی.

پنځم حدیث دادی : رسول الله ﷺ فرمایي : کامل مسلمان هغه
څوک دی چي د ژبي اولاس (د تاوان) څخه يې خلگ په امن وي.

شلم وصیت : د صحت او جوړتيا په حال کښي (د الله ﷻ څخه) د
ویري او امید په منع کښي اوسه (يعنی د جوړتيا پرمهال د الله ﷻ
ټول امرونه سرته رسوه اود نواهیو څخه يې ځان ژغوره) (د مرگ
د راتلو پرمهال) داسي مرسته چي پر الله ﷻ دي ښه گمان وي (يعني
د مغفرت او خلاصون دي ټینگ گمان وي) اود مغفرت او بخښني
هیله دي پیاوړي وي (داسي امید) په سالم زړه کښي وي بېشکه
الله ﷻ زیات بخښونکی اوزیات مهربان دی.

دامام اعظم رحمه الله عليه وصیت چی خپل زوی حماد رحمه الله عليه
ته نئ کړی و و پای ته ورسیدی.

حضرت امام اعظم رحمۃ اللہ علیہ دقضا پہ ارہ دغه وصیت ونوح بن ابی عصمة رحمۃ اللہ علیہ تہ فرمایلی دی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾

نعمده ونصلی علی رسولہ الکریم

نوح بن ابی عصمة (رحمة الله عليه) فرمائي: ما دابوحنيفة رح خخه
داحاديثو دمعناوو زده كړي كولي ده مبارك ديربښه تشريح
او تفسير كاوه هم داډول ما دباري كومسائلو پوښتنه ځني كوله په
عمومي ډول زما پوښتني دقضا دمسائلو او احكامو په اړه وي امام
اعظم (رحمة الله عليه) (يوه ورځ دوړاندوينا په ډول) راته وفرمايل:
ته به دقضا دروازه وتكوي (يعني قاضي به سي) نوح بن ابی
عصمة فرمائي: كله چي زه خپل ښار مرو ته ولاړم دلږ وخت
وروسته دستي په قضا اخته سوم امام اعظم (رحمة الله عليه) لا
ژوندی وو نوح بن ابی عصمة وايي (دقضا داخه كيدو وروسته)
مي امام اعظم (رحمة الله عليه) ته يوليک وليکي ددغه پيښي حال
مي پکښي وليکي او عذر می ورته وليکي (يعني داچي په خپله
خوښه مي قضا نه كوله بلکي ورته اړ سوم) امام اعظم (رحمة الله
عليه) په جواب کښي ورته وليکل: ستا ليک راورسيدي کوم څه
چي دي پکښي ليکلي وه په هغه پوه سوم ستا وغاړي ته يولوی

امانت درولويدي چي لوی، لوی خلگ ورته عاجزه دي ته داسي
 يې لکه غرق نودخان لپاره دوتلولارولتوه تقوی درته اړينه ده ځکه
 تقوی دتولوکارونوبرپايه کونکی ده دقيامت (دورځي د سختيو
 څخه) خلاصونکي ده اوساتنه دهرې بلاڅخه ده اوپه تقوی سره به
 (د کار) ښه نتيجې ترلاسه کړي الله ﷻ دي موږ ته دتولوکارونوښې
 نتيجې رانصيب کړي الله ﷻ دي دخپلي خوښي دکارتوفيق راکړي
 بېشکه الله ﷻ اوريدونکی اوژدې دی. پوه سه (اې نوحه رح) په
 بابونودقضا يوازي جيدعالم پوهيږي چي په اصولودعلم (يعنی)
 قرآن، احاديثو اوپه ويناوو داصحابوگراموپوه وي اودفکر
 اونظرڅښتن وي اودتپلوتوان يې ولري. که يوه مسئله مشکله
 درته ښکاره سوه نودقرآن، حديث او اجماع په لوري هڅه وکړه که
 دي روښانه پکښي پيدا کړه عمل په وکړه که دي پيدا نه کړه نو
 نظائرو (يعنی قياس) ته يې حواله کړه (دآيات، حديث، قياس)
 استشهاد پرې وکړه بيا عمل په هغه لاره وکړه چي (پورتنیو درو)
 اصولوته نژدې وي او ورته والی ورسره ولري دفکر اونظر
 دڅښتنانو سره مشوره کوه ځکه په دوی کښی داسي څوک سته
 انشاءالله چي په هغه څه پوهيږي چي ته نه په پوهيږي. کله چي دوه
 دښمنان (يعنی مدعی اومدعی عليه) درته کښيناستل نو
 دکمزوري او زورور، دعزتمن اوبی عزته ترمنځ په ناسته، توجه او
 خبروکښي توپيرمه کوه داسي کړنه مه کوه چي دعزتمن دعزت
 لامله درته طمع پيدا سي اوبی عزته دبې عزتی له امله ناامیده
 سي. کله چي مدعي اومدعي عليه ستا په وړاندي کښینی ترهغه

وخته يې پريږده چي په ارامه شرم اوسام ځني پورته سي بيا په نرمۍ خبري ورسره وکړه او په خبرويې پوه کړه اودهريوه خبري ټولي اوره تلوار مه پرې کوه پري يې ږده ترهغه وخته پوري چي خپلي خبري ټولي خلاصي کړي مگر که يې بي ځايه خبري وکړي منعه يې کړه (اوددغه خبرونه اړتيا) وروښيه. دزړه تنگی، قهر او غم په حال کښي دقضا (فيصلي) مه کوه کله چي ستا دقضا حاجت اړتيا وي يا وږی يې قضا مه کوه دفکري بوختيا پرمهال قضا مه کوه بلکي په داسي وخت کښي قضا وکړه چي زړه دي فارغ وي.

دقريبانو په منځ کي په تلوار سره قضا مه کوه بلکي څو مجلسوته يې معطله کړه ښايي دوی په خپل منځ کښي روغه (جوړجاړی) وکړي که يې ونه کړی نوفيصله وروکړه ترهغه وخته پرهیچا فيصله مه وباسه ترڅو دالزام ټول ثبوتونه يې په لاس نوي درغلي او شاهدي ورکونکی ته تلقين (په خبرو کښي ښودنه) مه ورکوه. په خپل مجلس کښي چاته اشاره مه کوه وقريبانوته هيڅ کار مه سپاره (دقضا په وخت کښي) دهیچا ميلمستيا مه قبلوه ځکه چي تهمت به درباندي وويل سي (دخپلودوستانوسره) دقضا په مجلس کښي خبری مه کوه. تقوی (ویره) دالله ﷻ څخه غوره کړه ددنیا او آخرت دټولو کارونوبسنه درته کوي الله ﷻ به سلامتيا درنصيب کړي الله ﷻ دي موږ اوتاته ښه ژوند اوښه مقام په آخرت رانصيب کړي.

دامام اعظم (رحمة الله عليه) وصيت خپل شاگرد ابوعمه نوح بن ابی مریم (رحمة الله عليه) ته پای ته ورسیدی

دامام اعظم (رحمة الله عليه) وصيت خپلو

مخورو او مشهورو شاگردانو ته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

دامام ابو يوسف (رحمة الله عليه) څخه روايت دی چي موريو خوتنه دامام صاحب د شاگردانو څخه دامام اعظم (رحمة الله عليه) په حضور کښي په يوه باراني ورځ کښي سره يوځای سو ددغه ملگرو څخه داؤد طائي، عافيه الاودي، قاسم بن معن مسعودي، حفص بن غياث النخعي، وکيع بن الجراح، مالک بن مغول، زفر بن الهذيل، اوداسي نورکسان وه دامام اعظم رح زمور لوري ته متوجه سواو وي فرمايل: تاسو زما د زړه خوشحالي راوستونکي ياست اوزما د غم ليري کونکي ياست ماتاسوته د علم، ځين (د سوارلي) اوملونه جوړکړي دي که مو خوښه سوه باندي سپاره سي (يعني فقهي مسائلې مي درښودلې دي که مو خوښه سوه عملي يې کړي اونوروته يې ورسوي) په داسي حال کي مي پرې ايښي ياست چي خلگ به ستاسو شاته ځي دالفاظو لته به موکوي خپلي غاړي به تاسوته کښته کوي ستاسو څخه هريودقضا صلاحيت لري په تاسو کي لس کسان دي چي قضا وکړي زه تاسوته سوال په الله ﷻ سره کوم (يعني الله ﷻ درته واسطه کوم) او هغه لوي علم چي الله ﷻ تاسوته درکړی دی (واسطه کوم) چي د (پاچا) څخه دقضا د غوښتلو د ذلت څخه ځان وژغوري که په تاسو کښي د يوه

خخه دقضا غوښتنه وسوه او په ده کښي يوه نیمگړتیا وه چي الله
 دخلگو خخه پته کړي وه قضا نده ورته روا (اوددې لاري خخه
 پیداسوی، رزق ندی ورته حلال که یې پټ حالات دښکاره
 حالاتوپه خپروه (یعنی پټي نیمگړتیاوی یې نه درلودي) قضا ورته
 روا ده (اوددې لاري خخه په لاس ورغلي) رزق ورته حلال دی که
 خوک دقضا و دندي ته دارتیا له مخی مجبورسي نودخان
 اوخلگوترمنځ دي پرده نه خړوی پنځه وخته دي لمونځ په جماعت
 سره (په مسجد) کښي اداکوی اوده رلمانځه پروخت دي (پدې ډول)
 ناره وکړي خوک حاجت لری ؟ (زما سره ملاقات کولای سي)
 اودماخستن په لمانځه کښي درې واره دغه ناره کوه بیا کورته ځه
 که خوک مریض سو دقضا په ځای کښي یې دکښیناستلو توان نه
 درلودی دمریضی دورځوتنخوا (معاش) دی د(بیت المال خخه) نه
 اخلي که امام المسلمین (آمر) چم وکړی (یعنی په بیت المال کښي
 یې خیانت وکړی) یائی په ظلم سره فیصله وکړه امامت یې باطل
 دی او حکم یې دمنلو وړندی که یې په ډاگه اوښکاره گناه وکړه (د
 حد شرعی سزا ورکول باندی واجب ده) هغه نژدې قاضي دي حد
 باندي قائم کړي.

تمت بالخیر وصیة الامام الاعظم (رحمة الله علیه) لکبارتلامیذه.

دامام اعظم (رحمة الله علیه) وصیت خپلومخورو شاگردانو ته پای ته ورسیدی.

کبه العبد الاقرالى الله الغنى مولوى عبدالهادى (حماد)

د امام اعظم و وصيتو

تاليف
مولانا عاشق الهی شير بلندي

ژباړونکي
مولوي عبدالهادي (حماد)

احمد شاهي کتبخانه
کابل بازار کښمار
تېلفون: 0700321479

د تعليم الاسلام راډيو ويب پاڼې له خوا:

www.Taleemulislam-Radio.com

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library